

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 47/13
v Luxemburgu 16. apríla 2013

Rozsudok v spojených veciach C-274/11 a C-295/11
Španielsko a Taliansko/Rada

Súdny dvor zamietol žaloby Španielska a Talianska proti rozhodnutiu Rady, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca v oblasti jednotného patentu

Napadnuté rozhodnutie sa vzhľadom na nemožnosť prijať v primeranom čase spoločný režim pre Úniu ako celok podieľa na európskom integračnom procese

Cieľom posilnenej spolupráce je podporiť dosiahnutie cieľov Únie, chrániť jej záujmy a posilniť jej integračný proces. Rada prijme rozhodnutie povoľujúce posilnenú spoluprácu len ako poslednú možnosť v prípade, ak sa preukáže, že Únia ako celok nie je schopná v primeranom čase dosiahnuť ciele sledované touto spoluprácou. Rozhodnutie prijme Rada na základe návrhu Komisie a po udelení súhlasu Parlamentu.

Rozhodnutím prijatým v roku 2011¹ povolila Rada posilnenú spoluprácu s cieľom vytvoriť medzi 25 členskými štátmi (z 27 štátov Únie) jednotnú patentovú ochranu, pričom Španielsko a Taliansko sa na nej odmietli zúčastniť. Cieľom tejto spolupráce je tiež zavedenie centralizovaných úprav povoľovania, koordinácie a dohľadu na úrovni Únie.

Španielsko a Taliansko od Súdneho dvora požadujú zrušenie rozhodnutia Rady², pričom sa odvolávajú na viaceré dôvody jeho neplatnosti.

Súdny dvor v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) v rámci vnútorného trhu povoľuje Únii stanoviť európske tituly duševného vlastníctva. Navyše právomoc prijať jazykový režim týchto titulov je úzko spojená s ich zriadením. Z toho vyplýva, že právomoci zaradené do rámca fungovania vnútorného trhu spadajú do oblasti spoločných právomocí Únie a členských štátov. Iný ako výlučný charakter týchto právomocí tak Rade umožňuje povoliť uvedenú posilnenú spoluprácu.

Španielsko a Taliansko vo svojich žalobách Rade predovšetkým vytýkajú, že povolením tejto posilnenej spolupráce obišla požiadavku jednomyseľnosti a vylúčila zamietnutie návrhu Komisie, ktorého predmetom bol jazykový režim jednotného patentu, týmito dvoma štátmi. Pri skúmaní tohto tvrdenia Súdny dvor zdôraznil, že nič nebráni členským štátom nadviazať medzi sebou posilnenú spoluprácu aj v rámci právomocí Únie, ktoré sa musia v súlade so Zmluvami vykonávať jednomyseľne. Práve naopak zo ZFEÚ vyplýva, že ak sú splnené požiadavky uvedené v Zmluvách, štáty majú právomoc nadviazať posilnenú spoluprácu a že v tomto prípade pozostáva jednomyseľnosť iba z hlasov zúčastnených členských štátov pod podmienkou, že Rada nerozhodla o prijatí rozhodnutia prostredníctvom kvalifikovanej väčšiny. Z toho vyplýva, že rozhodnutie povoliť posilnenú spoluprácu po tom, čo bolo skonštatované, že Únia ako celok nemôže v primeranom čase zriadiť jednotný patent a jeho jazykový režim, nepredstavuje ani snahu obísť požiadavku jednomyseľnosti, ani vylúčenie členských štátov, ktoré sa nepripojili k žiadostiam o posilnenú spoluprácu, ale sa z hľadiska nemožnosti prijatia v primeranom čase spoločného režimu pre Úniu ako celok podieľa na **integračnom procese**.

¹ Rozhodnutie Rady 2011/167/EÚ z 10. marca 2011, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany (Ú. v. EÚ L 76, s. 53).

² Radu v konaní podporuje Belgicko, Česká republika, Nemecko, Írsko, Francúzsko, Lotyšsko, Maďarsko, Holandsko, Poľsko, Švédsko, Spojené kráľovstvo, Parlament a Komisia.

Následne Súdny dvor skúmal tvrdenie Španielska a Talianska založené na ustanovení Zmluvy o Európskej únii, podľa ktorého Rada môže povoliť posilnenú spoluprácu „**iba ako poslednú možnosť**“, keď sa zistí, že ciele takejto spolupráce nemôže Únia ako celok dosiahnuť v primeranom čase“. Súdny dvor v tejto súvislosti zdôrazňuje, že záujmy Únie a integračný proces nebudú zachované, ak by akékoľvek neúspešné rokovanie mohlo viesť k jednej alebo viacerým posilneným spoluprácam na úkor kompromisu, ktorý by umožňoval prijať právnu úpravu pre Úniu ako celok. V danom prípade sa preukázalo, že Rada dôkladne a nestrannne preskúmala splnenie požiadavky prijatia „iba ako poslednej možnosti“.

Rada správne zohľadnila skutočnosť, že legislatívny proces iniciovaný na účely zriadenia jednotného patentu na úrovni Únie bol začatý v priebehu roku 2000 a prešiel viacerými etapami. Rovnako je zrejmé, že členské štáty na pôde Rady diskutovali o možnosti využívania značného počtu rôznych jazykových režimov pre jednotný patent a že žiadny z týchto režimov nevedol k dostatočnej podpore na prijatie úplného „legislatívneho balíka“ týkajúceho sa takéhoto patentu v rámci Únie.

Súdny dvor nepovažuje za odôvodnené tvrdenie Španielska a Talianska, podľa ktorého ochrana priznaná jednotným patentom neprináša v oblasti jednoty výhody a z toho dôvodu nevedie k vyššej integrácii v porovnaní so situáciou vyplývajúcou z vykonania pravidiel upravených v EPD3. Európske patenty vydané v súlade s pravidlami EPD totiž nepriznávajú jednotnú patentovú ochranu v zmluvných štátoch tejto dohody, ale v každom z týchto štátov zabezpečujú ochranu, ktorej rozsah je definovaný vnútroštátnym právom. Naopak jednotný patent navrhovaný v napadnutom rozhodnutí priznáva jednotnú patentovú ochranu na území všetkých členských štátov, ktoré sa posilnenej spolupráce zúčastnili. Navyše v rozpore s tým, čo bolo uvedené, **napadnuté rozhodnutie nenaruša vnútorný trh alebo hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť Únie**. Podľa Súdneho dvora napadnuté rozhodnutie určite **nenaruša právomoci, práva alebo povinnosti členských štátov**, ktoré sa nezúčastňujú posilnenej spolupráce. Hoci je určite dôležité, aby posilnená spolupráca nevedla k prijatiu opatrení, ktoré by bránili nezúčastneným členským štátom vykonávať ich právomoci a práva a plniť ich povinnosti, je naopak možné, aby si účastníci tejto spolupráce vytvorili pravidlá, s ktorými by nezúčastnené štáty v prípade, ak by sa tejto spolupráce zúčastnili, nesúhlasili. Vytvorenie takýchto pravidiel nemá navyše vplyv na možnosť nezúčastnených členských štátov pripojiť sa v budúcnosti k posilnenej spolupráci.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Dohovoru o udeľovaní európskych patentov (Európsky patentový dohovor) podpísaný 5. októbra 1973 v Mníchove (Nemecko), ktorý nadobudol platnosť 7. októbra 1977.